

STSJ Comunitat Valenciana de 30 de desembre de 2008, recurs 337/2006

Oferta pública sense prèvia provisió de llocs de treball (accés al text de la sentència)

En aquest supòsit, es debat quin és l'abast de l'article 18.4 de la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la función pública (LMRFP)*, el qual estableix que *"las vacantes correspondientes a las plazas incluidas en las convocatorias para ingreso de nuevo personal no precisarán de la realización de concurso previo entre quienes ya tuvieran la condición de funcionarios"*.

En STSJ Castella La Manxa de 14 de juliol de 2004, el Tribunal afirma que no existeix un dret de preferència dels funcionaris de carrera a què se'ls ofereixi prèviament mitjançant concurs la cobertura d'aquells llocs que estiguin vacants. El dret a la mobilitat queda limitat a l'apreciació discrecional que faci l'Administració del servei i l'interès públic en el moment d'adjudicar les vacants que resultin dels processos selectius. No obstant això, aquesta sentència entén que **és possible oferir sense concurs previ només el nombre de vacants objecte de les convocatòries de selecció**; si s'ofereix un nombre de vacants superior al de places convocades, aleshores serà necessari que aquelles s'hagin tret primer a concurs previ entre els ja funcionaris. Finalment, el Tribunal raona que no existeix cap norma que imposi que només poden cobrir-se exactament els llocs singulars vacants en el moment de publicació de l'oferta pública. Com que allò determinant de la legalitat del procés és el nombre de vacants ofertes, no importa si aquestes són diferents de les que existien quan es va aprovar l'oferta.

En el cas recorregut es va respectar el criteri quantitatiu, ja que abans d'adjudicar destinació als funcionaris de nou ingrés es van treure a concurs de provisió les vacants que excedien el nombre de places convocades. Tanmateix, els funcionaris recurrents van veure perjudicat el seu dret a la carrera professional, ja que els llocs adjudicats als funcionaris de nou ingrés tenien un complement de destinació més alt que el seu (aquests llocs no es van oferir prèviament en concurs de trasllat).

El Tribunal cita la recent STS de 10 de desembre de 2007, recurs 9458/2004, en la qual el TS discrepa de la doctrina que es fonamenta únicament en el criteri quantitatiu, entenent que aquest no té una rellevància directa quant a la possible vulneració de l'article 23.2 CE.

El TS raona que l'article 18.4 LMRFP no comporta una exclusió general i automàtica del concurs de provisió previ, sinó que n'atenua l'obligatorietat, permetent que de forma raonada se'n puguin excloure alguns llocs. Per tant, allò rellevant per a determinar si hi ha hagut vulneració dels drets dels funcionaris, **no és tant -o només- el nombre de vacants, sinó la qualitat i característiques d'aquelles ofertes als aspirants de nou ingrés, amb relació a les que han estat objecte de previ concurs de trasllat. L'Administració té l'obligació d'explicitar les raons per les quals s'exclouen uns llocs i no uns altres del concurs de trasllat**, ja que amb relació a aquests llocs queda seriosament debilitada l'efectivitat dels principis de mèrit i capacitat, atès que funcionaris amb major antiguitat i experiència no tenen la possibilitat d'accedir-hi. L'afectació del dret fonamental només resulta admissible si l'Administració, en exercici de la seva potestat d'organització, explica l'interès públic que tracta de protegir i exposa els criteris seguits, eliminant així qualsevol sospita d'arbitrarietat.